

γενναίος

γενναίος, -α, -ο, επίθ. [<γενναῖος], γενναίος· που παρέχει κάτι πλουσιοπάροχα: «για τη βοήθεια που του πρόσφερε του 'δωσε ένα γενναίο μπαξίσι»·

- όταν φεύγει ο εχθρός, όλοι γίνονται γενναίοι, βλ. λ. [εχθρός](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας